

Христос воскрес!

Ваистину васкрсе Господ, браћо и сестре, и данас још увек прослављамо Његово славно Васкрсење, које се слави у Цркви Православној четрдесет дана од Ускрса до Спасовдана, а и сваке недеље у току године, јер свака недеља је уствари један мали Васкрс, једно подсећање на тај чудесни догађај, када је Господ после три дана лежања у горбу васкрсао из мртвих, ради нас људи и ради нашега спасења. Да нам покаже и да нам докаже да човек није створен за смрт, него за бесмртни живот у Царству Небескоме.

И од Ускрса до данас, Света Црква је пред нас изводила многе сведоке тога преславног чуда Васкрсења Христовога, почев од жена мирносица, Светог апостола Томе, осталих ученика - оних на путу за Емаус и осталих сведока, које смо протеклих недеља овде помињали. Данас Света Црква пред нас изводи једнога необичног заиста сведока Васкрсења Христовога, Његове божанске силе и божанске љубави, изводи сведока, онога који се данас помиње у Светом Еванђељу, слепог од рођења.

Чули сте данашње Свето Еванђеље, потресна једна повест, где један човек коме се отвориле физичке очи води рат са духовним слепцима који имају физичке очи али су духовно слепи, са фарисејима, садужејима, књижевницима, и они њега убеђују да тај, који му је отворио очи, да је то грешан човек, јер не поштује суботу. А он њима објашњава, колико је могао да разуме: никад се није чуло, никад се није видело да неко отвори очи рођеноме слепцу, како може грешан човек такво дело чинити, ми знамо да Бог грешнике не слуша - каже овај бивши слепац - него ако ко вољу Божју врши и Бога поштује, њега Бог слуша. Тиме је он покушао да тим духовним слепцима помогне да и они духовно прогледају. Авај! Није било вајде, није било користи, они су и даље остали духовни слепци и отишли су у погибао духовну - а он се удостојио те милости Божје, да, иако рођен слеп, добије истовремено и телесно и духовно прогледање.

Када му се отворише очи он прво што је видео био је Господ славни, а касније када га нађе Господ у храму и пита га: верујеш

ли ти у Сина Божјега? – он одговори – А ко је то, ко је то Господе да му верујем? – Ја сам који с тобом говори! А он познавши га узвикну: верујем! И поклони му се. Тим је доказао да је прогледао не само телесно, него и духовно, да је познао да је Христос Син Божји, да је Он Месија, да је Спаситељ рода људскога.

Али ова је прича дуга и необична. Фарисеји нису знали како да порекну ово чудо које је било познато свим људима, јер овога слепца многи су у граду познавали, он је седео крај пута или тамо крај храма Соломоновог и просио да би се прехранио. Сви су га знали, сви су га познавали, сад га одједном виде да иде сам, без водича, са својим очима. И они познаше тога бившега слепца и питаше га: како ти прогледа, шта би са тобом? Па каже: човек који се зове Исус, Он ми помаже очи калом, блатом које је направио од прашине и своје пљувачке, и помаза ми очи, и рече ми иди у Силоамску бању уми се - ја одох и ево прогледах. Нису му веровали, нису чак веровали да је он био слеп, па позваше његове родитеље да провере, је ли то тај син ваш за кога сте говорили да је рођен слеп, како сада види? А родитељи знајући да су фарисеји се договорили, да ће свакога ко призна Господа Христа за месију, одлучити од Синагоге, одлучити од Цркве, истерати из Цркве, искључити из Цркве, и они из страха да не буду одлучени из заједнице, рекоше: ми знамо да је ово наш син, ми знамо да се он родио слеп, а како сада види, ми то не знамо, он је велики питајте њега нека сам каже за себе. И тако, они су поново звали овога човека и водио се тај дијалог међу њима и они су остали духовни слепци, а он, он је кренуо за Господом, да га прати свуда, као свога добротвора, као свога исцелитеља, као свога спаситеља, не само телесних очију, него и душе његове, он је нашао прави пут.

Браћо и сестре ово није један случај да је Господ исцелио слепог, у Еванђељу се помиње више таквих случајева, не говори се додуше како су они постали слепци, да ли у животу од неке болести, од неког случаја, али овде се изричито каже рођен слеп, слепац од рођења. Овај догађај, браћо и сестре, из Еванђеља Христовог је символ, то је знак да је Господ учинио не само за живота свога на земљи, него за две хиљаде година, и данас чини иста та чудеса, не на једном човеку - него на милионима и

милионима, јер сви ми, сви људи који се рађамо на природан начин – рађамо се слепци, слепци од рођења, духовно слепи. Зашто? – јер се рађамо у првородноме греху. А грех је тај који не да човеку да види истину, да позна Бога, и као што је тада, у овој причи еванђелској, Господ послао слепога у бању да умије очи своје, тако је Господ у Цркви својој оставио Свету тајну Крштења, кроз коју ми постајемо удови Његовог духовног тела – Цркве и духовно прогледамо. То је купељ Крштења, купељ *ѡакибиѡија*, поновног рођења, ми се од родитеља рађамо телесно, за телесни живот, а као духовни слепци, а у Крштењу се рађамо духовно за духовни живот, за чеда Свете Цркве Божје, Православне, кроз коју и једино у којој остаје та Света тајна и у којој се можемо спасавати.

И данас каже Господ на једном месту у Еванђељу да: многи који су слепи прогледаће и многи који нису слепи неће видети. И данас на жалост у нашем народу многи, иако су на крштењу многи прогледали, поново су духовно ослепели, поново су заборавили на науку Христову, заборавили су на Еванђеље Христово, заборавили су на вечни живот, заборавили на душу своју и предали се само телесним очима да их оне воде кроз овај живот, и они се труде само да задовоље и удовоље своје телесне потребе. Благо ономе слепоме који је добио телесне и духовне очи у сусрету са Господом Христом, благо онима браћо и сестре из рода нашега, који очуваше тај духовни вид добијен у крштењу, који и даље се труде да духовно гледају и посматрају овај свет и догађаје у њему, да живе по Еванђељу Христовоме, и да се тако приремају за живот вечни у Царству Христовоме, ради чега је Господ и постао човек, ради чега је и страдао од људи, ради чега је и васкрсао из мртвих, ради чега је и основао Цркву своју и послао Духа Свога Светога, оставио у њој Свете дарове, Свете тајне и Свете врлине, да се њима спасавамо.

Нека би Господ и нама свима даровао и целом роду нашем да сачувамо тај духовни вид који смо добили у тајни крштења, да га не изневеримо, да не постанемо духовни слепци, него да останемо следбеници Христови, да будемо спремни не само да страдамо у овоме свету због тога, него ако треба и животом својим

да посведочимо веру нашу, као што су многи и многи Свети мученици у току две хиљаде година чинили. Нека би Господ и нама даровао те духовне снаге, мудрости и љубави да останемо на путу Христовоме и тако задобијемо живот вечни, и да тамо са свима Светима славимо и ми Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин.

Христос воскрес!